

PORTOROŠKE RIBICE

Šolsko glasilo CKSG Portorož * Letnik XVIII * Številka 1 *

POMLAD/POLETJE 2018

UVODNIK

Šolske skrbi in stvari

moraš v predal zakleniti,

da ti ne morejo počitnic greniti,

a tudi ne pobegniti.

Nato moraš počitnicam

natančno dneve prešteti

in vsak dan moraš nekaj

hoteti, želeti, početi.

(F. Lainšček: Kaj moraš med počitnicami storiti)

Dragi bralec *Portoroških ribic*,

šolske počitnice so tik za vrati in samo še čakajo, da ti skočijo v objem.

Kot pravi Lainščkova pesem – naj bodo brezskrbne. Naj bodo tudi nepozabno iskrive in nadzemeljsko sproščene. Imejte dovolj časa, ki ga boste kreativno in igrivo porabili zase. Imejte dovolj časa za ljudi, s katerimi boste delili te dragocene trenutke, ki se lahko zgodijo le med počitnicami.

Šolsko leto je bilo polno izzivov, s katerimi ste se uspešno spopadli. Dosegli ste veliko ciljev, ko ste vijugali med ovirami, preskakovali bregove in prešli brezna, ki so se risala na poti. Zdaj je čas, da upočasnite včasih predivji tempo, ki vam je narekoval prehojeno pot in – vsak dan dosežete, to kar hočete. Vsak dan poskrbite, da bo izpolnjena vsaj ena pozitivna želja. Vsak dan počnite to, kar vas osrečuje.

Prijetno poletje vsem.

Vesna Lešnik Baruca

KAZALO

UVODNIK.....	2
ODA VODI	4
REKA RIŽANA	4
MORJE	4
REKA.....	4
JADRANSKO MORJE	5
REKA DRAGONJA in REKA RIŽANA.....	5
POTOK V MORJU	6
ČRNO BELO	9
ČRNI DAN.....	9
BELA.....	9
ZBUDILA SEM SE NA LUNI.....	10
LUNIN MRK.....	11
ZBUDIL SEM SE NA LUNI.....	12
PET ČUTOV	14
OKUS.....	14
VID	14
SLUH	15
TIP.....	15
VOH.....	15
KAJ MI POMENI SVOBODA?	16
TO JE BILA PRAVA AVANTURA	18
PRAVO PRIJATELJSTVO JE VREDNO ZLATA.....	20
DEVETI RAZRED.....	21
LAŽ IMA KRATKE NOGE	22
SUPER ZABAVA	24
MOJ NAJLJUBŠI SPOMIN	26
DAN, KO SEM BIL ZELO SREČEN	26
MOJ PRVI SPOMIN IZ OTROŠTVA.....	27
SEDMI RAZRED DOŽIVI BRODOLOM.....	28
SLOVENIJO SO NAPADLI TROOKI VELIKANI	29
NAJBOLJ ZANIMIVO POTOVANJE	31
OGLEDALO.....	33

ODA VODI

REKA RIŽANA

Reka Rižana je lepa, kakor snežna princesa. Od nje dobimo magično vodo. Če Rižane ne bi bilo, ne bi imeli dobre pitne vode. Rižana je lepa in čista.

Nejc Kocjan

MORJE

Morje je krasno, lepo, globoko.

Morje se zлива v ocean.

Morje je bivališče veliko živali, po njem se potuje, plava in ribari.

Morja je na svetu več kot kopnega.

Ko se morje počuti slabo, sproži tramontano.

Erik Bajec

REKA

Smeji se kot sonce,

zlata je kot hruška,

poje kot čriček,

hitra je kot riba.

Je tiha, mila

in močna.

Martin Poles

JADRANSKO MORJE

Lepo morje, ki te vsak obožuje,
zdi se mi, da te vsak raziskuje.

Lepota poletja v naši deželi,
turisti so si plavati želeli.

Tvoje obale so podnevi polne, zvečer prazne.

Le glej, le glej, kaj vse je pod tabo ...
... zapuščene stvari, ki so jih ribe pustile za sabo.

Ne obremenjuj se z zgodovino,
raje izniči človeško umazanijo.

Aleksander Saša Čikić

REKA DRAGONJA in REKA RIŽANA

V reki Dragonji plavam, iz reke Rižane pa pijem. Reka Dragonja mi je všeč od malih nog. A Dragonja, moja preljuba reka, nisi edina, reka Rižana je na drugem mestu iz posebnih razlogov. Ampak če sem iskren, še vedno najdem več razlogov, zakaj mi je reka Dragonja bolj všeč kot reka Rižana. Iz reke Rižane res pijem in mi je bliže, a svoje bistvo mi še vedno daješ ti, draga Dragonja.

Reka Dragonja. Ti si edina, ki me poleti ohlajaš, v tebi lovim ribe in se vate potapljam. Rad te imam. Že od malih nog sem se kopal v tvojih slapovih in se spuščal po škrlinah. Dragonja ti si moja prelepa reka, si lepa, prelepa, najlepša. Si čudovita, prečudovita, najčudovitejša. Lepa.

Žan Živec

POTOK V MORJU

Na ta dan na nebu nisem videla sonca,
na njegovem mestu je bila luna.

Na ta dan nisem videla jezera,
na njegovem mestu je bil potok.

A sem res na pravem mestu?

A res nisem nikoli opazila,
da je luna na nebu tudi podnevi?

A res nisem videla,
da je jezero samo del potoka?

A res nisem videla,
da je potok tudi med morjem?

Mislím, da sem na pravem mestu.

Mislím, da sem vedno bila na istem kraju.

Lune nikoli nisem videla le zato, ker je nisem nikoli iskala.

Mislím, da nikoli nisem videla potoka,
zato ker nikoli nisem šla korak naprej od jezera.

Mislím, da nisem nikoli opazila potoka med morjem,
zato ker nisem nikoli gledala morja s pravega kraja.

Mislím, da tokrat imam prav.

Imam prav??

Kaja Torkar

JEZERO

Ko sonce močno sveti na obalo,
se na morski podlagi prikaže jezero.
Zlato jezero, ki se vedno bolj oddaljuje od obale,
od ljudi
in od neba.

Nihče se ni še dovolj približal,
da bi se lahko dotaknil zlatega jezera.
Ali da bi lahko rekel, da ga ni,
da je le sončni odsev.

Ko sonce zahaja in se zadnji sončni žarki dotikajo obale,
se v daljavi, za morjem bronasto jezero prikaže.
A predaleč je, in zato človek ne ve,
če bronasto jezero zares obstaja ali ne.

Ko sonca ni,
ko na svet sveti le lunin sij,
na morski gladini srebrno jezero prikaže se.

Tudi, če temno je,
ljudje do tja gredo,
da svoje želje uresničijo.

Kaja Torkar

ČRNO BELO

ČRNI DAN

Prvi dan je bilo morje črno kot nebo,
nebo, ki je na nas sončne žarke poslalo.

Tako je bilo vsak dan in še naprej.
Iz dneva v dan je nebo bolj modro bilo.

A tistega dne se je nekaj spremenilo.

Morje ni bilo več modro,
Ampak črno. Črno kot karbon.

Nebo je izgledalo še bolj grozno.

Na nas je nenehno dež pošiljalo.

In zdaj gledam črn veter,
ki v zrak potegne vse,
kar pod roko mu pride.

In zdaj gledam črno morje,
ki kot pošast pogoltne vse.

In na koncu pogledam v črno nebo,
s katerim vse začelo se je.

Nebo ... zdaj umirja se.

BELA

Bela je barva,
bel je list papirja,
beli so oblaki.
Danes belo je vse.

Belo je nebo,
oblakov ni, a sonce še vedno se vidi.

Belo je morje v daljini.
Na njem vsaka ladja, ki pluje,
izgleda le risba na listu,
ki se premika pred oknom.

Bela je barva, ki meni je všeč.

Je barva današnjega obzorja, ki se v megli
izgubi.

Je barva lista, preden sem ga vzela v
roke.

Je barva oblakov, ki jih ni.

Je barva, ki se jo redko uporabi pri risanju.

Je barva oči.

In je barva tega dne,
ki tako miren je.
Miren kot dežela, kjer ni vojne.

Kaja Torkar

ZBUDILA SEM SE NA LUNI

Pred nekaj leti se mi je zgodil čudež. Bilo je zabavno, smešno in strašljivo. Ta dan je potekal tako ... Zvečer sem odšla v kino s prijatelji. Od nekdaj sem si želela spoznati svet, planete, galaksijo... ravno zaradi tega smo si šli ogledati Star Wars, ampak nam ni uspelo priti v dvorano, saj je zmanjkalo kart. Bila sem zelo razočarana, saj je bil to zadnji del filma. Ob enih zjutraj sem prišla domov, nisem se niti preoblekla, samo ulegla sem se na posteljo in zaspala. Sanjala sem, da je k meni prišlo dekle, ki nastopa v filmu Star Wars. Prijela me je v roko in me odpeljala v galaksijo. Učila me je, kako naj se borim, ko sem v nevarnosti. Vse skupaj mi je bilo čudno, zdelo se mi je, da nisem doma. Vse zvezde na nebu sem videla, ampak ni bilo tako kot doma. Poskusila sem klicati prijatelje, a nisem imela signala. Ko sem zmedena hodila gor in dol, sem začutila, da letim. Spet je prišlo dekle, ki sem jo videla v sanjah, prijela me je za roko in rekla: »Dobrodošla na luni.« Ko mi je to rekla, sem še dolgo bila v paniki in kričala na ves glas, naj me odpeljejo domov. Tega niso storili, rekli so, da potrebujejo mojo pomoč. Čudno sem jih pogledala, saj sem stara komaj štirinajst let in komaj vem, kdo sem jaz, kaj šele, kdo so oni. Dvignili so me in me nesli v sobo polno omar z oblačili. Dve uri sem iskala obleko, vse so bile rožnate, samo ena je bila črna. Oblekla sem črno obleko in šla ven. Ko so me videli, so začeli streljati vame, metali so bombe, pasti in govorili, da je prišel Dark Meiso. Čudno sem jih pogledala, za njimi je bil šef zlobe. Prepričevala sem jih, da jaz nisem zlobna. Niso verjeli, zato sem prijela laser in se borila z največjim zlobcem v galaksiji. Boril se je z mano in mislil, da nimam pojma o borbi. Res je, da se ne znam boriti, znam pa igrati. Pretvarjala sem se, da me je zabodel. Začel se je režati, obrnil je hrbet in govoril, da je najmočnejši v vsej galaksiji. Takrat sem prijela laser in mu rekla: »Adijo, zguba!« Zabodla sem ga in on je istočasno zabodel mene. Ampak sem v redu. Zdaj sva oba v zaporu oba po svoji krivdi.

Nejla je potem hodila po sodiščih, na policijo, po zavodih. Zdaj mora biti do smrti v zaporu, čeprav so jo vzeli medtem, ko je spala. Ko je dopolnila 18 let, je poskušala pobegniti. Zbežala je na drugi planet. Šla je na Mars, ker je mislila, da so tam same čokolade. Zdaj sem v gozdu, čakam nekoga, ki bi me vzel in mi nudil streho nad glavo. Ampak najprej moram najti raketo, da bi se vrnila na Zemljo. Že leta in leta trpim lakoto, imam samo sebe in planet Mars.

Nejla Spahić

LUNIN MRK

O luni zgodba govori se,
ki je verjetno poznate ne,
ampak, če dobro prisluhnete,
boste našli zaklad,
bi bo tako velik,
da celemu svetu ga ne bi uspelo držati
in hkrati tako majhen,
da mu ne bi bil problem
v tvojem žepu stati.

Luna neke noči izginila je,
a nihče pogrešal ni je.
Šele čez mesec – ali dva,
ljudi začelo je skrbeti.

Eni govorili so, da jo je kakšna tajna agencija skrila,
drugi še zdaj mislijo, da spijo in vse samo sanjajo,
tretjim se že malo blede ...

... četrti ...

... peti ... šesti ... sedmi ... osmi ... in tako dalje ...

Vsak je mislil nekaj po svoje

In vsak je mislil narobe!

Nekdo je ugotovil, da je luna odsev duše in tako končno ugotovil,

Zakaj jo on vidi in drugi ne ...

In ti?

Ti vidiš svojo dušo?

Jo drži v rokah cel planet ...

... ali si jo skrili v žep?

ZBUDIL SEM SE NA LUNI

Ko sem se nekega dne zbudil na luni, sem se vprašal, ali so to samo sanje in na koncu ugotovil ...

To, da je čudna gravitacija. Počutil sem se čudno, ampak postaja na zemlji mi je sporočila, da je to normalno. Povedali so mi, da lahko kar zaspim na luni, saj se mora telo navaditi na to okolje. Pa sem rekel, da bom raziskoval tole luno, da vidim, kaj se tam dogaja. V raketo so mi dali avto, ki sem ga lahko vozil po luni. Avto je deloval na sončne celice. Ko sem videl kamne, sem jih pobral in odšel dalje. Na neki točki sem se ustavil in poskusil kopati, a bilo je vse trdo. Narediti nisem mogel niti majhne luknje. Ko sem poskusil vrtati, mi je uspelo in potem sem vrtal, dokler nisem začutil nekaj trdega in nisem več mogel vrtati naprej. Odšel sem naprej in ugotovil, da se vedno težje vozim, zato sem močno stiskal po gasu, a se nisem premaknil niti za en centimeter. Ko sem vozilo malo dvignil, mi je uspelo. Ugotovil sem, da je na luni pesek. Vzel sem ga s sabo in odšel proti raketi ter tam zaspal. Slabo sem spal, čudno sem se počutil in iz postaje na zemlji so mi sporočili, da bom potreboval več kot en dan da se navadim. Naslednji dan sem pojedel sendvič. Res sem se bolje počutil, zato sem odšel naprej raziskovati. Ko sem se vozil, sem videl čudno snov. Ko sem nanjo stopil, je bilo mehko in všeč mi je bilo hoditi po tem. Ko sem začel skakati po tej snovi, me je odbilo visoko v zrak in tako sem lahko vse poslikal. Na zemljo sem poslal sliko, za katero so rekli, da je čudovita. Na tistem mestu sem potem še malo raziskoval, da bi ugotovil, zakaj je tako mehko in odkril, da je tam samo pesek in nič drugega. Ko sem odšel naprej, sem zagledal neko škatlo. V njej je bilo vse za astronavta. Opremo sem vzel s seboj in videl, da so notri rokavice in dve maski. Nato sem v škatli zagledal še kamen, ki je bil poseben. Ko sem ga prijel v roke, sem v njem zagledal zlato, ki se je svetilo. Vzel sem ga s seboj, da bi ugotovil, kako je ta kristal nastal. Odšel sem v raketo in začel raziskovati. Pod mikroskopom sem videl, da ima kamen v sebi še pesek, ki je prozoren in se ves sveti. Ko sem pogledal ta pesek, se je skozi njega lahko videlo kakor skozi steklo, zato se je kamen svetil. Ugotovil sem, da je možno, da je bilo vse to skupaj snov od vulkana. Nato sem poskusil na luni zliti vodo, ki je čez minuto zledenela, nato sem se vozil naprej in ugotovil, da je bilo včasih na luni veliko vulkanov, da je zato tam toliko kristalov. Takrat sem poklical na zemljo in povedal, da sem ugotovil veliko stvari. Odšel sem proti raketi in odšel z lune, stvari, ki sem jih tam našel, sem nesel s seboj na zemljo. Vse stvari sem odnesel v muzej. Za najdbe sem bil

nagrajen. Nato sem še malo zaspal, saj je bil za mano zanimiv dan, a tudi naporen. Ko sem se naslednji dan prebudil, sem šel na televizijo. Tam so me čakali novinarji. Vsi so bili veseli, da me vidijo. Dobil sem pohvalo za najbolj uspešnega raziskovalca. Dobil sem medaljo, priznanje in še nekaj drugih stvari.

Za vedno si bom zapomnil dan, ki sem ga preživel na luni. Stvari, ki sem jih pustil v muzeju, so si prišli ogledati vsi. Zelo so me hvalili, imeli so me za najboljšega astronavta.

Aleksander Drijača

PET ČUTOV

OKUS

Če ne bi imeli okusa, ne bi mogli jesti kuskusa.

Srečal sem fanta brez okusa in potem še dva fanta Rusa,

ki sta bila res brez okusa.

V življenju sem okusil in preizkusil marsikaj, ampak še vedno ne vem,

kako je biti papagaj.

Tomaž Kovačič

VID

Ko zjutraj vstanem, vidim drevesa, vidim lepe ptice.

Ko se umiješ, vidiš svoj prelepi obraz.

Ko prideš ven, vidiš drevesa, ki cvetijo in rože, ki v vetru lebdijo.

Lahko mucko vidiš, ki se sonči na soncu.

Padajo listi, padajo.

Pride deček v park, teče po listih, ki so padli z drevesa.

Jaz vidim ljudi, starec pa je jasnoviden.

Vsi vidimo le svetlobo.

Škoda, da vsi ne moremo vsega videti.

In življenje gre naprej.

Blaž Ščulac

SLUH

Jaz dobro slišim, slišim vse, kar drugi počnejo.

Slišim, ko učiteljica govori, ko dobro poslušam, slišim, kako ptički čivkajo.

Ko kličem prijateljico, slišim, kaj mi govori.

Lahko slišim, kako avti vozijo po cesti.

Moja soseda ne sliši dobro, zato moram ponoviti in šele takrat me sliši.

Včeraj sem hodila po stopnicah in takrat sem slišala, kako moj pes laja.

Danes grem poslušat, kaj se dogaja z morjem.

Moja nona sliši vse, kar jaz povem.

Bhairavi Perumal Harsch

TIP

Tip je pravi tip. Mi s tipom tipamo vsak dan. Tip se nikoli ne ustavi. Moj tip je moj tip.

Leon Peroša

VOH

Nos vtaknem tja, kamor ne bi smela. Nos je lahko mali in debel. Ko nos kihne, se iz njega kar skadi. Z nosom ne moremo računati. Z njim lahko vohamo vonjave dišeče ali smrdeče, ko smrdi, se nosu ven kar naprej kadi. Kdor ima dober nos, je vsemu kos.

Nina Karlović

KAJ MI POMENI SVOBODA?

Svoboda pomeni, da ne trpiš bolečine nečesa in se skušaš rešiti iz nočne more.

Da tečeš po zelenici, ptiči čivkajo, da ležiš na travi in gledaš v nebo.

Svoboden si, ko si srečen, kar pomeni, da živiš, razmišljaš in delaš vse to, kar sam želiš.

Svoboda je tudi, ko si ustvarjalen in lahko svojo ustvarjalnost oz. umetnost prikažeš brez strahu.

Zame je svoboda moj prosti čas, ko mi ni treba delati domačih nalog. Takrat se sproščam ob poslušanju glasbe.

Svoboda je tudi, ko si lahko sami izbiramo življenjskega partnerja. Enako velja za službo, študij, itd. ...

Artur Valčič

Zame svoboda pomeni življenje na prostem, uživanje, igranje, veselje.

Pomeni tudi, da se lahko svobodno gibaš, nisi zaprt v zaporu ali ječi.

Svoboda predstavlja tudi to, da lahko hodiš v šolo, imaš družino, ki skrbi zate, imaš prijatelje.

Svoboda je, ko lahko izraziš svoje mnenje o nečem, da si državljan države, da nisi izgnan iz države, da imaš pravico govoriti svoj jezik.

Svoboda pomeni, da se počutiš dobro v svojem okolju, da počneš stvari, ki so ti všeč, pa četudi drugim niso.

Največ, kar zame predstavlja svoboda pa je, da se počutiš kot leteča ptica na nebu.

Ana Gutnik

Svoboda je zelo pomembna vrednota.

Svoboda je v tem, da človek dela, kar si želi.

Človek, ki piše o svobodi in ljubezni.

Svoboda je, ko človek ravna po svojem spoznanju. Svoboda je en lep sproščujoč in pomirjujoč božanski občutek, ki ne prihaja od nikjer drugje kot iz našega lastnega srca.

Če in ko znaš priti do tega občutka, se lahko na ta občutek tudi nasloniš takrat, ko to potrebuješ.

Svoboda je tudi misel, ki se pojavi v zavesti in se jo lahko zavedaš.

Zame je svoboda to, da me nekdo sprejme in se lahko s prijatelji zabavam.

Tina Čehovin

TO JE BILA PRAVA AVANTURA

Ko sem bil majhen, sem se veliko potikal naokoli. Včasih tudi tako, da moji starši niso vedeli, pa so mi potem dali vetra, ko sem se vrnil domov, a nikoli nisem odnehal.

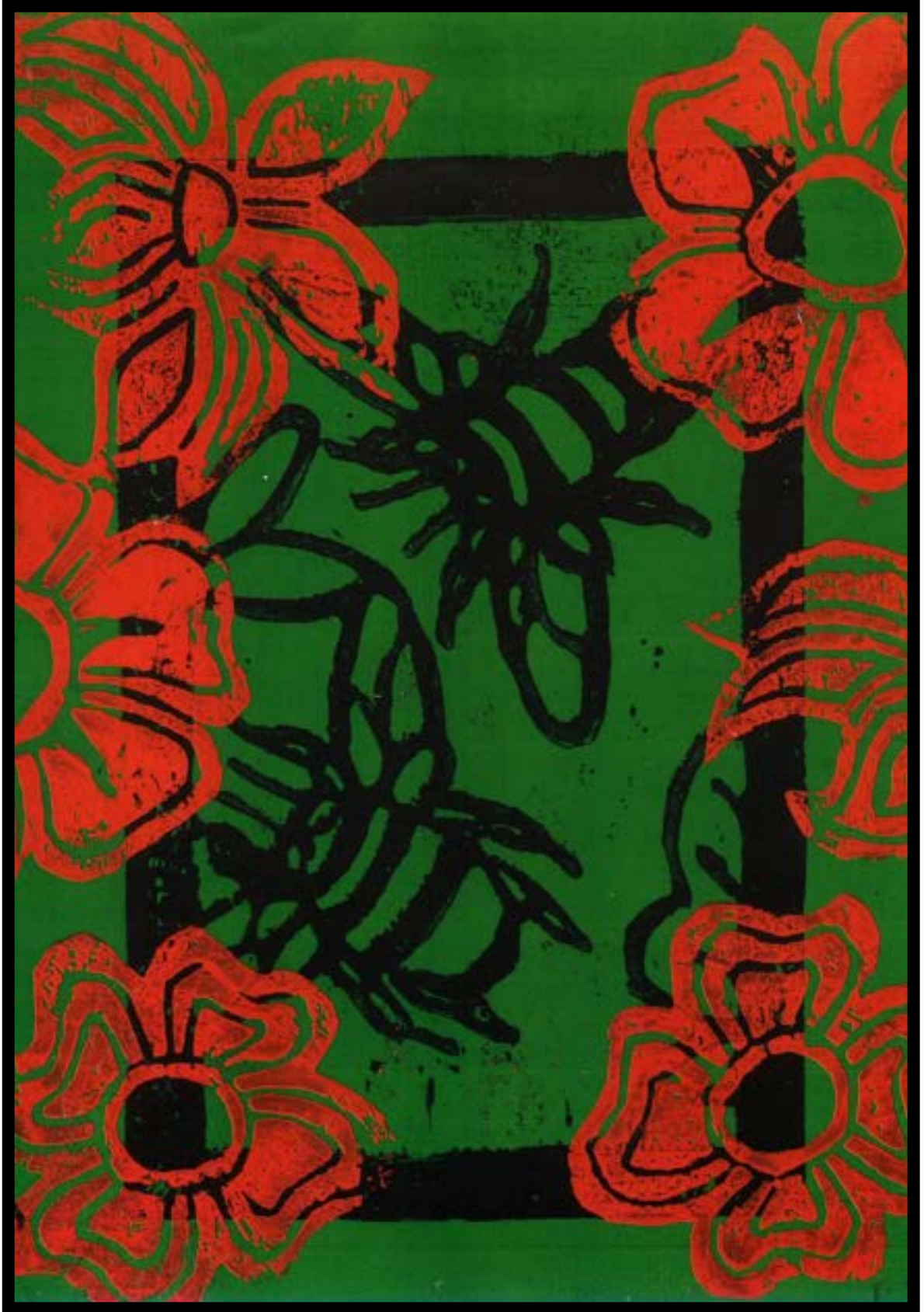
Živim na italijanski meji in velikokrat vidim stvari, ki se jih v naši Sloveniji ne da kar tako dobiti. Vsako novo leto so se moji prijatelji vozili čez mejo in od tam prinašali kupe pokajoče pirotehniko. Veliko smo skupaj pokali. Spominjam se tega kot bi bilo včeraj. Ko smo s prijatelji metali petarde okoli sosednjih hiš, ljudje pa so se na nas jezili. Spomnim se, kako sem zalučal petardo pred vhodna vrata neke hiše in kako so se kmalu zatem vrata odprla. Na prag je stopila gospa Angelica. Čepe sem se skrival zraven ogromnega zabojnika, ki je stal nasproti hiše. Prijatelji so bili tedaj nekoliko dlje od hiše, skrivali so se v gozdu.

Gospa Angelica me na srečo ni opazila, a očitno je pred prejšnjim skozi okno videla, kaj sem storil. Stara ženica je odprla vrata terase ter grdo in glasno klela. Omenila je tudi, da bo vse povedala moji mami.

Stara soseda me še danes ne more videti zaradi tega in včasih, ko grem mimo njene hiše, se kar malo zdrznem.

David Toplak

PRAVO PRIJATELJSTVO JE VREDNO ZLATA

Vesel sem, da imam take prijatelje kot so David, Artur in Nejla. V življenju je pomembno imeti prijatelje, posebej tiste prave prijatelje, ki ti stojijo rade volje ob strani. Prijatelji si med sabo moramo pomagati in biti zvesti drug do drugega. Pravi prijatelj te nikoli ne bo pustil samega in ti bo vedno ostal ob strani ne glede, kaj je narobe. Pravega prijatelja se težko najde, a ko ti uspe, vedi, taka oseba ti bo vedno zvesta. Sam sem imel veliko srečo, da sem našel prave prijatelje, saj se vedno na njih lahko obrnem, ali jim povem, če je kaj narobe in vem, da me nikoli ne bi izdali ali pa prizadeli. V življenju ima vsak lahko prijatelje, paziti moramo, na koga se lahko zares zanesemo. Osebam, ki ti rade pomagajo in so ti zvesti do konca, lahko praviš 'pravi prijatelj'. Vesel sem, da sem imel možnost, da sem spoznal take osebe, ki jih lahko pokličem prijatelj. Še bolj pa me veseli, da jim lahko rečem, da so to pravi prijatelji, ki mi bodo stali ob strani do konca življenja.

Igor Božič

DEVETI RAZRED

Deveti razred Peric uči in z njimi se smeji,
ampak večkrat na njih kriči.
Učence devetega prestaviti vam moram se,
torej zakaj z dekleti začeti ne?
Ana res prijazna punca je,
ampak govori veliko ne,
zato kdaj pa kdaj vprašam se, če ona ima jezik ali ne. Tina vedno poje in s telefonom
se igra,
ampak peti ne zna
in ko telefon gleda ne vidi ničesar drugega,
zato čakam tisti dan,
ko v solo bo prišla in na glavi buško bo imela.
Zdaj s tremi fanti treba je nadaljevala bi,
ampak s kom začeti?
Igorju kapo ukradla bi in z njim začela govoriti,
ampak on kape mi ne pusti,
zato ker ga moti, da ga kdo gleda v oči.
Artur riše zelo lepo, tudi če pravi, da je vse grdo.
Z glino pa ravna tako, da je vse zlomljeno.
David vedno z Arturjem in Igorjem naokoli gre,
ampak uči se ne, zato moje vprašanje je, če naprej gre ali ne.
Zdaj devete razrede poznate in jim lahko rečete,
da pozdravljam vse,
zato ker priznati moram že,
da pogrešala bom vse.

Kaja Torkar

LAŽ IMA KRATKE NOGE

PRIZORIŠČE: Doma pri bratrancu Matevžu

LIKI:

MAMA

OČE

SIN MARKO

BRATRANEC MATEVŽ

TETA TINA

SIN MARKO: »NIKAKOR!!« (nenadno vzklikne) ZA VIKEND ŽE NE BOM PRI SLUZASTEM BRATRANCU MATEVŽU (s prekrižanimi rokami, jezen obraz, je sedel na zadnjem sedežu v avtu)

MAMA: »OJA, PAČ BOŠ« (resnobno)

OČKA: (se nenadoma oglasi) MATEVŽ SIGURNO KOMAJ ČAKA, DA SE VIDI.

SIN MARKO: (se krohota) HA, HA, HA, JAZ PA NE!

MAMA: (resno) TO JE DOBRA PRILOŽNOST, DA SE BOLJŠE SPOZNATA.

SIN MARKO: (žalostno) MISLIM, DA SEM BOLAN (in je zakašljaj).

MAMA: (jezno) NEHAJ SE PRETVARJATI, SAJ ZJUTRAJ SI ŠE KOLESARIL.

OČKA :PREPRIČAN SEM, DA SE BOŠ PRI TETI TINI DOBRO IMEL.

Mama in očka sta Marka prijela za roke in ga odvedla do vrat bogate tete Tine in bratranca Matevža.

TETA TINA: OO, DOBRODOŠEL MARKO (gostoljubno) in ga objela.

BRATRANEC MATEVŽ: KAKO LEPO TE JE VIDETI (nagajivo).

MARKO: HVALA (zamišljeno).

MAMA IN OČKA: NASVIDENJE MARKO IN UŽIVAJTE (veselo).

PO VEČERJI.....

TETA TINA: POJDITA V SOBO IN POČASI ZASPITA, KER JE ŽE POZNA URA.
(ukazovalno)

BRATRANEC MATEVŽ: SEVEDA MAMI.

Ko prideta do sob.....

BRATRANEC MATEVŽ: TI BOŠ SPAL V TEJ SOBI (mu pokaže) TO JE SOBA STRAHOV – PONOČI SE SLIŠIJO ČUDNI GLASOVI (grozljivo).

MARKO: A TAKO, V TEJ SOBI MORAM SPATI AL KAJ? (prestrašeno).

.....PONOČI.....

Marko je komaj zaspal, nakar sredi noči res ga zbudijo čudni glasovi iz omare.

UUUUUU..... UUUUUU.... UUUUUU....

MARKO: začel se je tresti in se je skrtil pod odejo in otrpel. MA SAJ SIGURNO SANJAM.

PONOVRNO ZVOKI IZ OMARE UUUU..... UUUUU..... UUUUUU

Marko se opogumi in vstane iz postelje gre do omare in ko odpre omaro: OMARA JE PRAZNA!

Ampak na eni polici je bilo nekaj majhnega.

MARKO : KAJ JE TO? Vzame majhno stvar. V rokah je imel kasetnik s kaseto s strašljivimi zvoki.

MARKO: EVO PA SEM GA DOBIL TEGA LAŽNIVEGA BRATRANCA MATEVŽA!(jezen)

Val Celestina

SUPER ZABAVA

(v hlevu)

Rebeka: (pristopi k mami in jo pokliče) (Pristop k mami in jo vpraša, če gre lahko na ples v maskah, ki se, bo dogajal v gozdu)

Mama: (mama jo pogleda prijazno) Seveda greš lahko na zabavo, ampak moraš priti domov pred polnočjo.

REBEKA: (vsa zmedena in vesela) Super, odlično.

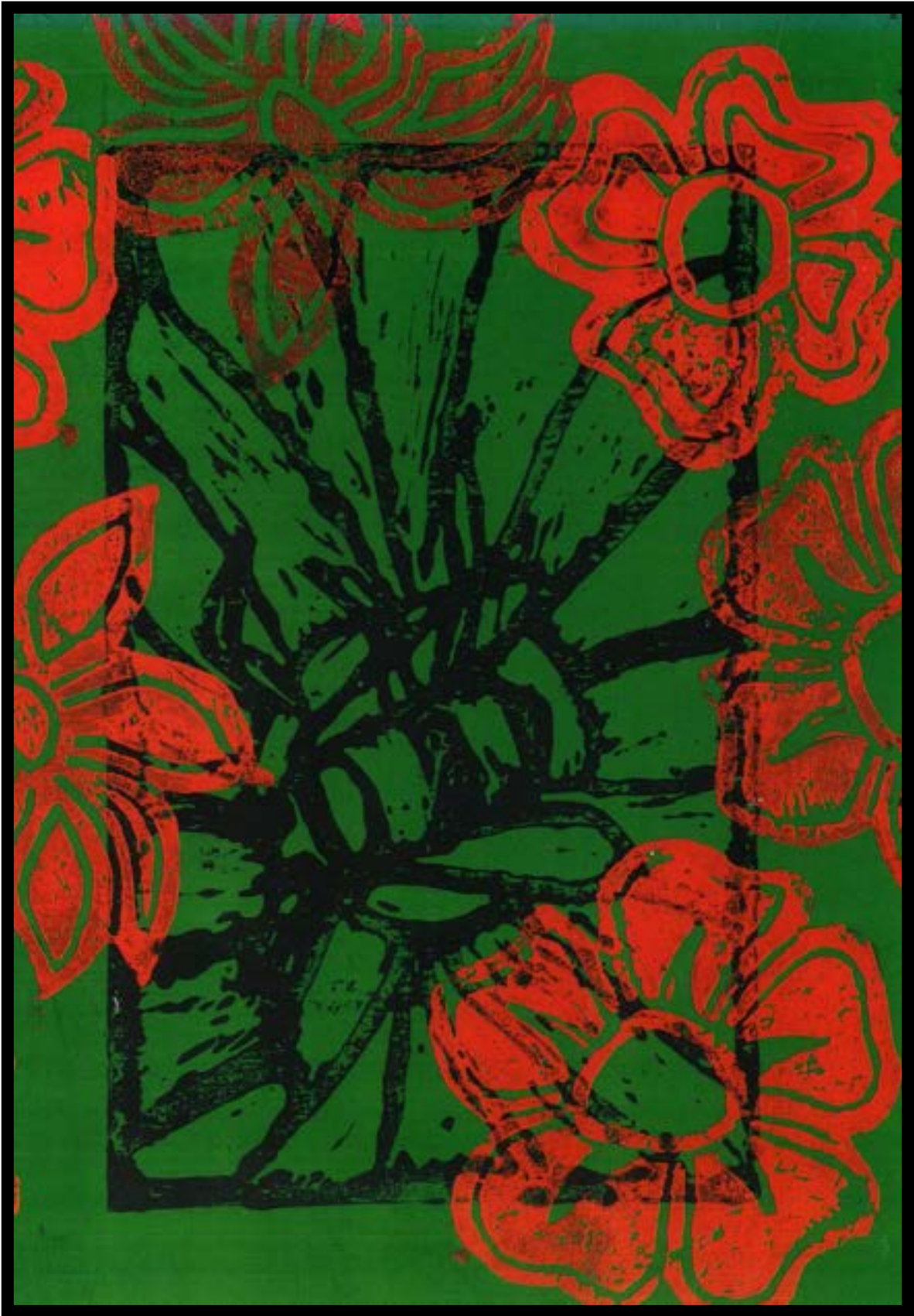
Peljala se je s kočijo in ko je prispela na ples v maskah, jo je takoj ugledal princ. Takoj je privolila za ples, ampak potem je že čisto pozabila, kaj je obljubila svoji mami.

PRINC: (ves zmeden jo vpraša, če postane njegova žena)

REBEKA: (SEVEDA JE TAKOJ PRIVOLILA, A JO JE VIDELA NJENA ZLOBNA MAMA, KI JE BILA LJUBUSUMNA) Ampak ko je njena mama izvedela, da se bo poročila, se ji je hotela maščevati.

Mama: (pristopi) Njeno hčer strogo kaznuje, ker se bo poročila s princem. Ampak ni hotela pokazati, da je jezna na njo.

Nia Hrvatinić

MOJ NAJLJUBŠI SPOMIN

Nekega dne sem prišel iz šole v Izolo, odšel sem k prijatelju. Skupaj sva odšla v društvo prijateljev mladine. Ko je tja prišla še moja mama, sem se je zelo razveselil. Pokazal sem ji mucke, ki so bile takrat na oddaji po TV. Mamo sem prosil, če lahko dve vzamem in rekla je: "Mogoče." Takrat sem bil zelo srečen. Odšla sva k mamini prijateljici. Tam sem jo vprašal, kako bova mucki poimenovala. Odločil sem se, da jima bo ime Diablo in Šapica, saj sta bili mucki bratec in sestrica. Ko sva z mamo odšla zares po njiju, sem skakal od veselja. Ko sem jih prinesel domov, sem jih nahranil, jim uredil stranišče in posteljico, ampak v posteljici nista želeli spati, raje spita pri mojih nogah in se tako razvajata. Dva dni kasneje sem ju peljal na sterilizacijo in kastracijo. Takrat me je zanju zelo skrbelo. Doma sem ju takoj razvajal in bil srečen, da sta v redu. Malo sta se začela loviti po stanovanju. Ko sta se razdivjala, sem ju nahranil, dal čisto vodo in očistil mačje stranišče. Tisti dan me je prišel prijatelj obiskati. Predstavil sem mu muci. Tako sva s prijateljem cel dan poslušala glasbo in božala muci.

Kristjan Mofardin Martinčič

DAN, KO SEM BIL ZELO SREČEN

Nekega dne sem si želel novega psa. Oče je rekel, da mi bo šel kupiti novega psa. Razmišljal sem, kako naj mu bo ime. Odločil sem se, da mu bom dal ime Bobi. Oče se je strinjal, da je Bobi zelo lepo ime. Odšli smo v zavetišče in izbirali. Videl sem zelo lepega psa. Očetu sem pokazal, katerega želim. Bil sem zelo srečen. Kupila sva mu ogrlico in posteljo, da bo lahko spal na toplem. In smo se skupaj odpeljali proti domu. Mogli smo se ustaviti, ker je Bobi med potjo bruhal. Doma smo mu dali hrano in vodo. Zelo hitro je pojedel in popil vso vodo. Vsak dan sem se po šoli z njim igral. Ta pes ni bil normalen pes, tekel je izredno hitro. Rad je lovil kokoške in se igral z žogo. Vedno sme ga peljal na sprehod. Vsak dan je bil večji. Zdaj se rad igra z mano, ko brcam šolo. Velikokrat mi vzame teniske in jih skrije, a mi jih potem prinese nazaj. Naučil sem ga, naj mi da tačko, laja na ukaz, prinaša mi različne stvari in da je prijazen do drugih živali. Ko pridem iz šole, me pričaka in skače od veselja. Ko me ni doma, zelo cvili in laja. Ko mi prinese igračko nazaj, mu dam briket. Rojstni dan praznujeva skupaj. Za darilo mu dam novo žogico. Zelo sem vesel, da imam najlepšega psa. Ta pes bo vedno v mojem srcu.

Leon Peroša

MOJ PRVI SPOMIN IZ OTROŠTVA

Ko sem bila še v vozičku, se ne spomnim prav veliko, toda vem, da sem bila na varnem. Bila sem bolj radovedna in ne toliko sramežljiva. Zelo veliko spominov se mi je v tistem obdobju vtisnilo, saj sem z nono in nonotom videla veliko krajev. Spominjam se, kako sem se igrala z noninim papagajem na Vrhniki in z mačko. Ko sem shodila, se mi je nabralo mnogo več spominov, saj sem svet raziskovala stoje. Vtisnili so se mi tudi spomini iz prvih počitnic na morju in počitnic v gorah. Mojih spominov je ogromno, zato se vseh ne spomnim. Rada sem hranila race v ribniku, hodila na koncerte, rada sem se igrala na igralih in uživala v vrtcu. Eden od spominov me veže na dan, ko sem bila v Lipici. Takrat mi je bilo res zelo lepo. Zelo prijetno sem se počutila ob konjih in ponijih. Lepo mi je bilo tudi, ko sem bila s starši na otoku Pag, najbolj se mi je vtisnila v spomin vožnja s trajektom in večerno sladkanje z jabolčnim sladoledom. Malo slabši spomin na tiste počitnice je ta, da je bila na Pagu skoraj vsak dan nevihta. Kot otrok sem oboževala Cartoon Network in risanko Winx, ki sem jo gledala vsak dan, preden sem šla v šolo. Naslednji spomin me veže na dan, ko sem prvič šla v šolo. Točno vem, kako sem se počutila. Spomine iz otroštva pri meni vzbujajo tudi karakterji ljudi, s katerimi sem bila in z njimi sodelovala. Ta spomin me veže na čas, ko sem bila v četrtem razredu in dobila novo sošolko, s katero sem se zelo spoprijateljila. Preživeli sva zelo lepo skupno leto. Spominjam se zadnjega leta na Osnovni šoli Dušana Bordona. Še danes vem, kako je bilo, ko sem izvedela, da moram na drugo šolo. Bilo mi je zelo težko zapustiti tisto šolo in prijatelje, ampak ko sem videla, da je tukaj na CKSG-ju vse drugače, sem vesela, da sem prišla sem.

Nove spomine bom še nabirala in če bom lahko, bom čez nekaj let katerega od teh tudi zapisala, kajti spomini se vrtijo in si jih iz dneva v dan ustvarjaš sam.

Ana Gutnik

SEDMI RAZRED DOŽIVI BRODOLOM

Sedmi razred je dobil obvestilo, da bodo odšli na morje z barko. Naslednji dan so se vsi že pripravljali, se usedli na barko in odjadrili. V sedmem razredu je sedem učencev, vsak je na barki dobil svojo nalogo. In te naloge so se mogli strogo držati. Kar naenkrat se je začela močna nevihta. Deževalo je, bliskalo in grmelo. Zelo močno je pihalo. Barke niso mogli ustaviti, čeprav so poskušali na vse možne načine. Pred ladjo so zagledali veliko skalo. Poskušali so zaviti, a jim ni uspelo. Zabili so se direktno vanjo. Ladja je bila uničena, imeli pa so srečo, da je bil takoj zraven otok. Odplavali so na tisti otok in preiskali, če kdo tam živi. Nobenega niso našli. Ko se je stemnilo, so prižgali ogenj. Vsi so bili lačni, a imeli so samo dve banani. Dve banani za sedem ljudi. Tako so si razdelili tisti dve banani, da je vsak dobil svoj košček. Ko so zjutraj vstali, so takoj odšli iskati stvari, da bi si naredili hišo. Naredili so si leseno hišo. Punce so odšle iskati hrano. Našle so dosti sadja. Morale so tudi loviti živali. Zvečer so spekli meso in vsak je dobil svoj kos. Vse so si morali deliti. Poskusili so popraviti ladjo, ampak jim ni uspelo. Ko so fantje odšli loviti ribe, so med potapljanjem zagledali ladjo, ki je bila zelo stara. Odločili so se, da bodo odšli vanjo pogledati in poskusili so najti nekaj, kar jim bo prišlo prav. Iskali so in iskali, dokler niso našli polno vrečo zlata, ur, verižic in drugih stvari. Vse so nesli v hišo pokazat ostalim. Minilo je že pet dni odkar so bili tam. Dekleta so že obupala. Mislila so, da bodo za vedno ostala tam. Fantje pa so jim govorili, da bodo nekako našli izhod. Nekega dne so na otok prišli pirati, saj so izvedeli, da so oni našli zaklad, ki so ga pirati iskali več let. Pirati so jim hoteli vzeti zaklat in jih vse pobiti. Iskali so jih po gozdu, oni pa so bežali pred njimi. Pirati so začeli streljati na njih, a niso na srečo nobenega ranili. Fantom in dekletom je uspelo ukrasti piratsko ladjo in zbežati. Dolgo so iskali pot do doma. Medtem so zagledali na morju ladjo. Hoteli so se ustaviti in vprašati za pomoč, ampak so videli, da so bili tisto pirati z drugo barko. Med iskanjem poti do doma so zagledali helikopter, ki je iskal njih. Pobrali so jih v helikopter in odpeljali domov na varno. Vsem so povedali, kaj se je zgodilo. Po tej avanturi je sedmi razred napisal svojo knjigo.

Rumina Hafizović

SLOVENIJO SO NAPADLI TROOKI VELIKANI

Nekega jutra me je prebudil potres. Ko sem se preoblekla, sem šla v dnevno sobo in opazila, da so že vsi budni in da je nekaj narobe. Ko sem jedla zajtrk, so se tla spet začela tresti, ampak še močnejše kot prej in čez čas je spet nehalo. Takoj za tem sem želela iti ven, ampak oče mi ni dovolil, česar ravno nisem razumela, saj je bilo lepo vreme, zato sem čez nekaj časa skrivaj šla ven. Odločila sem se, da bi se šla s kolesom voziti po vasi. Lepo se je bilo peljati, saj ni bilo ne vroče in ne mrzlo, čeprav je zelo močno pihalo. Kar naenkrat pa je na cesto prišlo veliko stopalo. Tako veliko je bilo kot cesta. Nisem mogla zaviti mimo njega. Zabila sem se vanj. Ko sem odprla oči, sem za sabo videla uničena drevesa na cesti in v dolini je bil požar. Takoj sem se usedla na kolo in z vso hitrostjo pedalirala do doma. A bilo je že prepozno. Hiša je bila vsa uničena, na njej se je videl odtis čevlja. Kar naenkrat sem pred sabo videla veliko senco s tremi belimi očmi. Takoj sem se obrnila. Pred mano je stal ogromen velikan, velik kot deset hiš skupaj. Njegove oči so bile velike kakor kamionska kolesa. Velikanje dvignil nogo in me pohodil. Šele čez nekaj minut sem dojela, da so to bile samo sanje. Ampak problem je v tem, da nisem mogla nikakor pozabiti to, kar se je zgodilo v sanjah.

Valentina Stopar

NAJBOLJ ZANIMIVO POTOVANJE

Vedno sem želel potovati. Moj oče je želel iti na izlet v Bosno in me vprašal, če grem z njim. In sem rekel: "Ja, seveda!" A Bosne nismo dobro poznali. Oče je imel prijateljico, ki je tam živela. Šla sva do nje in jo vprašala, če lahko prespiva v njeni hiši. Rekla je da lahko, dala nama je ključe od hiše, pripravila sva se za na pot, zamenjala denar in se odpeljala proti Bosni. Veliko časa sva se vozila. Ko sva prispela, nisva našla hiše, zato sva jo poklicala. Povedala nama je, da je zraven trgovine. Imena trgovine se ne spomnim. Hiša je bila zelo velika. Za hišo so bile krave. To mi je bilo zelo zabavno. Hiša je bila zelo lepo urejena. Bil sem zelo lačen in z očetom sva odšla kupiti hrano. Kupila sva dosti hrane. Najedel sem se in zaspal, ker sem bil utrujen. Naslednji dan sva šla na kopanje v bazen. Tam je bila voda zelo ledena. Kupil sem si sladoled, ki je bil dober. V Bosni smo bili en teden. Najlepše je bilo zvečer. Zadnji dan sva se mogla posloviti. Bil sem žalosten, ker sem moral iti. Pospravila sva hišo in odšla proti domu. Čakala naju je dolga pot.

Leon Peroša

Nekega dne sem šla s prijatelji v Ljubljano, kjer smo si šli ogledati živali; žuželke, ptice, dvoživke, pajke in še marsikatero druge živali. Nato smo tisti, ki smo želeli, odšli jahat konje. Potem smo odšli peš do restavracije, ker smo bili lačni. Tam smo jedli, pili in se pogovarjali. Po kosilu smo šli peš na grad. Naporno je bilo hoditi, saj je bilo zelo vroče in smo bili zaradi tega vsi utrujeni. Ko smo prispeli na vrh, smo si odpočili in si šli naprej ogledovati zanimivosti. V muzeju smo si ogledali lutke. Tam mi je bilo lepo. Nato smo odšli v velik park, kjer smo se igrali, malicali in gledali, kako barke plujejo po jezeru. Moji prijateljici Taji je spodrsnilo, padla je v jezero in imela mokre noge. Nato smo odšli na avtobusno postajo, od koder nas je avtobus odpeljal do našega vlaka, ki nas je odpeljal proti Izoli. Vozili smo se veliko časa. Na vlaku so bili kupeji, kjer smo lahko ležali in se pogovarjali. Ko smo prispeli v Izolo, sem komaj čakala, da vidim svoje starše.

Bhajravi Perumal Harsch

Moje prvo potovanje je bilo ko smo šli v Srbijo. Takrat sem bila stara štiri leta. Velikokrat smo se odpravili na izlet. Takrat sem bila zelo majhna, a tega potovanja se spomnim, saj smo šli izven Slovenije. Bilo je zelo lepo.

Ko smo prišli v Srbijo, sem v Beogradu uživala ob opazovanju lučk. Prišli smo zelo pozno tako, se namestili v hotel in se odpravili spat. Naslednje jutro smo se odpravili na zajtrk. Ko smo pojedli, smo se odpravili ven malo po trgovinah. Bilo je veliko vsega novega. Šli smo tudi v tovarno čokolade, kjer imajo najboljše čokolade vseh okusov. Nato smo si malo ogledali znamenitosti mesta in se odpravili na kosilo v najboljšo restavracijo. Po kosilo smo se odpravili v luna park. Tam so imeli plišaste igračke, plastične račke, bilo je noro zabavno. Zvečer smo nekaj pojedli in gledali risanke. Potovanje mi je bilo res zabavno in zanimivo.

Nina Karlović

OGLEDALO

Zmeraj sem mislila,
da je ogledalo pokvarjena kopija stekla.
Steklo nam nudi pogled, ki se skriva za njim,
Z ogledalom pa lahko le sami sebe vidite.
Če steklo počí,
ga je potrebno le zamenjati.
Če pa počí ogledalo,
je vse strah, da bodo imeli 7 let nesreče.

Zakaj se lahko v ogledalu vidimo?
Zakaj skozi ogledalo videti ne moremo?
In ... kako deluje ogledalo?

Vem, da na ta vprašanja obstaja logičen odgovor.
Ampak me ne zanima.
Raje verjamem v to,
da odsev v ogledalu nismo mi,
ampak naša duša.

Kaja Torkar

Letošnjo izdajo Portoroških ribic smo ustvarili s podporo podjetij NLB d. d.

Portoroške ribice smo ustvarjali tudi

X

Matjaž Borovničar z mentorstvom učencem, ki so prispevali svoje likovne izdelke,

X

Vesna Lešnik Baruca z jezikovnim pregledom glasila,

X

Marko Peric z oblikovno ureditvijo glasila in

X

Marko Strle z glavnim in odgovornim urejanjem glasila.

Portorož, junij 2018

© Center za komunikacijo, sluh in govor Portorož